

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
P R I M L J E N O

30-04-2018

poštom — neposredno

primljeno prilogom

pristojba

Broj: Revt 461/15-3

REPUBLIKA HRVATSKA RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Jásenke Žabčić predsjednice vijeća, dr. sc. Jadranka Jaga člana vijeća, Dragana Katića člana vijeća i suca izvijestitelja, Darka Milkovića člana vijeća i Ivana Mikšića člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Nediljka Znaora iz Marije Bistrice, Kolodvorska 46, kojeg zastupa punomoćnik Đuro Maurman, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika STEČAJNA MASA TEHNOMEHANIKA d.d. u stečaju, Marija Bistrica, Stubička c. 4, kojeg zastupa punomoćnica Mirjana Topalušić, odvjetnica u Zagrebu, radi utvrđenja, odlučujući o reviziji tužitelja protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-9306/13-4 od 8. rujna 2015, kojom je preinačena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-142/12 od 23. siječnja 2013., u sjednici održanoj 9. siječnja 2018.,

riješio je:

Ukidaju se presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-9306/13-4 od 8. rujna 2015. i presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-142/12 od 23. siječnja 2013., te se predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje pred drugim sucem pojedincem.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja u točki I. izreke djelomično je prihvaćen tužbeni zahtjev i utvrđena osnovanom i postojanom tražbina tužitelja kao stečajnog vjerovnika tuženika u iznosu od 9,357.033,73 kn kao tražbina III. isplatnog reda. U točki II. izreke odbijen je dio tužbenog zahtjeva na utvrđenje osnovanom i postojanom tražbinom tužitelja kao stečajnog vjerovnika tuženika u iznosu od 13,024.095,07 kn kao tražbinom III. isplatnog reda. U točki III. izreke odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka, dok je posebnim rješenjem sadržanim u istoj odluci odbačena tužba s dijelom tužbenog zahtjeva kojim je tužitelj tražio da mu tuženik isplati iznos od 22,381.128,80 kn, kao nedopuštena.

Drugostupanjskom presudom u točki I. izreke prihvaćena je žalba tuženika i preinačena presuda suda prvog stupnja te je odbijen tužbeni zahtjev u dijelu u kojem je (u točki I. izreke prvostupanjske presude) utvrđena osnovanom i postojanom tužiteljeva tražbina,

kao stečajnog vjerovnika stečajne mase, u iznosu od 9.357.033,73 kn kao tražbine III. isplatnog reda. U točki II. izreke te presude odbijena je tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđena odbijajuća točka II. izreke prvostupanjske presude, dok je točkom III. izreke preinačena odluka o troškovima postupka i tužitelju naloženo naknaditi tuženiku troškove postupka od 758.511,64 kn, dok je tuženikov zahtjev za naknadu parničnog troška u preostalom dijelu od 258.473,36 kn odbijen.

Protiv drugostupanjske presude tužitelj je podnio reviziju iz članka 382. stavak 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11-proč. tekst, u daljnjem tekstu: ZPP), pozivajući se pritom na revizijske razloge bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže prihvatanje revizije i ukidanje nižestupanjskih presuda te vraćanje predmeta sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju tuženik osporava sve revizijske navode predlažući odbijanje revizije kao neosnovane.

Revizija je osnovana.

Na temelju članka 392.a stavak 1. ZPP-a revizijski sud je ispitao pobijanu odluku samo u onom dijelu u kojem se ona pobija revizijom i samo u granicama razloga određeno navedenih u reviziji.

U reviziji se upire na bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a, uz tvrdnju da sud drugog stupnja u dijelu u kojem je odbijena tužiteljeva žalba nije dao jasne i razumljive razloge o odlučnim činjenicama koji bi omogućili ispitivanje pobijane presude. To tim više jer se drugostupanjski sud pozvao na članak 368. stavak 2. ZPP-a, ali bez da je u odnosu na primjenu te zakonske odredbe obrazložio razloge iz kojih bi se moglo utvrditi, uz ostalo, u čemu je sud prvog stupnja materijalno pravo pogrešno primijenio i na temelju kojih materijalnopравnih odredbi je u ovom slučaju trebalo odlučiti o tužbenom zahtjevu.

Osim toga, u odnosu na dio kojim je preinačena prvostupanjska presuda, revident navodi da je sud drugog stupnja, umjesto da sam provede postupak sukladan prvostupanjskom i ocijeni dokaze primjenom odredbe članka 8. ZPP-a, nepravilno primijenio članak 373.a ZPP-a jer je eliminacijom svih personalnih dokaza i isprava koji izravno podupiru tužiteljeve navode, izvršio neprihvatljiv odabir dokaznog materijala držeći se samo onih dokaza koji predstavljaju argument za tuženu stranku.

Izneseni razlozi su osnovani jer nižestupanjske presude, kako se to pravilno navodi u reviziji tužitelja, imaju nedostataka koji onemogućavaju njihovo ispitivanje pa je time počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a.

Prije svega, valja istaknuti da je drugostupanjski sud pravilno utvrdio postojanje bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a, na koju su u svojim žalbama osnovano upirale obje stranke. Takvu ocjenu, koju bez daljnjega prihvata i revizijski sud, drugostupanjski sud pravilno obrazlaže tvrdnjom da prvostupanjska presuda u

svom obrazloženju sadrži (uglavnom) navođenje iskaza svjedoka i vještaka te sadržaja isprava, gotovo u cijelosti prepisano obrazloženje ranije prvostupanske presude od 30. lipnja 2005., kao i obrazloženje drugostupanske odluke od 20. prosinca 2011., kojom je ta prvostupanska presuda ukinuta, ali bez ocjene koje je odlučne činjenice iz izvedenih dokaza utvrdio.

Međutim, postupajući sukladno odredbama članka 373.a ZPP-a, drugostupanski sud je, prema stanju spisa, sam ocijenio dokaze, ali je pritom za svoju odluku dao nejasne i proturječne razloge o činjenicama na kojima je utemeljio svoju odluku, čime je i sam počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a, ali istodobno i bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 1. u vezi s člankom 8. i 365. stavak 2. ZPP-a.

Naime, pozivajući se na odredbu iz članka 180. stavak 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“, broj 44/96, 161/98 i 29/99, u daljnjem tekstu: SZ), drugostupanski sud ističe da u obrazloženju prvostupanske presude nije jasno navedena osnova tužiteljeve tražbine, što da je očita posljedica načina na koji je sastavljena tužba, ali i sama prijava tražbine u stečajnom postupku. Prema drugostupanskom sudu, u ovom se postupku može raspravljati samo o tražbinama tužitelja po osnovi pozajmica koje je tužitelj dao tuženiku u razdoblju od 1991. do 1993. jer se tražbina tužitelja koja je prijavljena u stečaj odnosi samo na navedeno razdoblje.

U pobijanoj se presudi nadalje utvrđuje da je sud prvog stupnja djelomično prihvatio tužbeni zahtjev u iznosu od 9,357.033,73 kn i to na temelju Izvješća o obavljenoj reviziji pretvorbe i privatizacije iz lipnja 2002., te zaključnog lista za razdoblje od 1. siječnja 1999. do 31. prosinca 1999., iz kojih je utvrđeno da je tuženik u svojim poslovnim knjigama knjižio dugovanje spram tužitelja u navedenom iznosu. Drugostupanski sud ističe da iz rečenih dokaza (ali uz obrazloženje da je izostala ocjena drugih izvedenih dokaza), doista proizlazi da je tuženik na dan 28. veljače 2000. knjižio dugovanje prema tužitelju u iznosu od 9,357.033,73 kn, uz zaključak da se samo iz tih isprava ne može utvrditi koja je osnova tog dugovanja, a to što je tuženik u svojim poslovnim knjigama knjižio dugovanje prema tužitelju u određenom iznosu, da nije samo po sebi dokaz osnovanosti predmetne tražbine.

Polazeći od toga, drugostupanski sud zaključuje da tužitelj samo na temelju navedenih dokaza nije dokazao osnovanost utužene tražbine pa ističe da je prvostupanski sud trebao ocijeniti i ostale izvedene dokaze, a osobito isprave (ugovore o zajmu) priložene spisu.

U daljnjem dijelu obrazloženja pobijane odluke drugostupanski sud sam ocjenjuje isprave priložene spisu, tj. dva ugovora o zajmu sklopljena između tužitelja kao zajmodavca i tuženika kao zajmoprimca, utvrđujući da iz ugovora od 10. prosinca 1993. proizlazi da je tužitelj pozajmio tuženiku iznos od 1,150.000,00 DEM, koji je tuženik primio prije potpisivanja samog ugovora i to dijelom 1991., a dijelom 1992. Nadalje, iz ugovora od 21. prosinca 1992. da proizlazi kako je tužitelj tuženiku pozajmio još i iznos od 640.000,00 DEM, kojeg je tuženik primio također prije potpisivanja samog ugovora i to dijelom 1991., a dijelom 1992., uz zaključak da su navedenim ugovorima osnaženi ranije usmeno sklopljeni ugovori o zajmu između parničnih stranaka.

vratiti na ponovno suđenje, ali pred drugim sucem pojedincem prvostupanjskog suda (članak 371. ZPP-a).

U ponovnom postupku prvostupanjski će sud otkloniti počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka te će, postupajući prema odredbama članka 394.a ZPP-a i uputi iz prijašnje ukidne odluke drugostupanjskog suda (poslovni broj Pž-6600/09-9 - na listu 537. do 540. spisa), po potrebi i sukladno dokaznim prijedlozima stranaka, upotpuniti činjenično stanje nakon čega će donijeti novu, pravilnu i zakonitu odluku o tužbenom zahtjevu.

Iz tih je razloga, na temelju odredbi iz članka 394. stavak 1. i 371. ZPP-a, valjalo riješiti kao u izreci.

Zagreb, 9. siječnja 2018.

Predsjednica vijeća:
Jasenska Žabčić, v.r.

ZA TOČNOST OTPRAVKA
Ovlašteni službenik:
Voditelj Pisarnice za prijem i otpremu

Mirko Paša

